

1. Chronika 17

Septuaginta (LXX)

1 καὶ ἐγένετο ὡς κατώκησεν δαυιδ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ καὶ εἶπεν δαυιδ πρὸς ναθαν τὸν προφήτην ἵδοὺ ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἴκῳ κεδρίνῳ καὶ ἡ κιβωτὸς διαθήκης κυρίου ὑποκάτω δέρρεων

2 καὶ εἶπεν ναθαν πρὸς δαυιδ πᾶν τὸ ἐν τῇ ψυχῇ σου ποίει ὅτι ὁ θεὸς μετὰ σοῦ

3 καὶ ἐγένετο ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς ναθαν λέγων

4 πορεύου καὶ εἰπὸν πρὸς δαυιδ τὸν παῖδά μου οὗτως εἶπεν κύριος οὐ σὺ οἰκοδομήσεις μοι οἴκον τοῦ κατοικῆσαι με ἐν αὐτῷ

5 ὅτι οὐ κατώκησα ἐν οἴκῳ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἣς ἀνίγαγον τὸν ισραὴλ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἥμην ἐν σκινῇ καὶ ἐν καταλύματι

6 ἐν πᾶσιν οἷς διῆλθον ἐν παντὶ ισραὴλ εἰ λαλῶν ἐλάλησα πρὸς μίαν φυλὴν ισραὴλ τοῦ ποιμαίνειν τὸν λαόν μου λέγων ὅτι οὐκ φύκοδομήκατέ μοι οἴκον κέδρινον

7 καὶ νῦν οὗτως ἐρεῖς τῷ δούλῳ μου δαυιδ τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἔλαβόν σε ἐκ τῆς μάνδρας ἐξόπισθεν τῶν ποιμάνων τοῦ εἶναι εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου ισραὴλ

8 καὶ ἥμην μετὰ σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύθης καὶ ἐξωλέθρευσα πάντας τοὺς ἐχθρούς σου ἀπὸ προσώπου σου καὶ ἐποίησά σοι ὄνομα κατὰ τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς

9 καὶ θήσομαι τόπον τῷ λαῷ μου ισραὴλ καὶ καταφυτεύσω αὐτόν καὶ κατασκηνώσει καθ' ἑαυτὸν καὶ οὐ μεριμνήσει ἔτι καὶ οὐ προσθήσει ἀδικία τοῦ ταπεινῶσαι αὐτὸν καθὼς ἀπ' ἀρχῆς

10 καὶ ἀφ' ἡμερῶν ὃν ἔταξα κριτὰς ἐπὶ τὸν λαόν μου ισραὴλ καὶ ἐταπείνωσα ἄπαντας τοὺς ἐχθρούς σου καὶ αὐξήσω σε καὶ οἴκον οἰκοδομήσει σοι κύριος

11 καὶ ἔσται ὅταν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι σου καὶ κοιμηθήσῃ μετὰ τῶν πατέρων σου καὶ ἀναστήσω τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ ὃς ἔσται ἐκ τῆς κοιλίας σου καὶ ἐτοιμάσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ

12 αὐτὸς οἰκοδομήσει μοι οἴκον καὶ ἀνορθώσω τὸν θρόνον αὐτοῦ ἔως αἰῶνος

13 ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς οὐρανὸν καὶ τὸ ἔλεός μου οὐκ ἀποστήσω ἀπ' αὐτοῦ ὡς ἀπέστησα ἀπὸ τῶν ὄντων ἔμπροσθέν σου

14 καὶ πιστώσω αὐτὸν ἐν οἴκῳ μου καὶ ἐν βασιλείᾳ αὐτοῦ ἔως αἰῶνος καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἔσται ἀνωρθωμένος ἔως αἰῶνος

15 κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν ὄρασιν ταύτην οὗτως ἐλάλησεν ναθαν πρὸς δαυιδ

16 καὶ ἤλθεν ὁ βασιλεὺς δαυιδ καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι κυρίου καὶ εἶπεν τίς εἰμι ἐγὼ κύριε ὁ θεός καὶ τίς ὁ οἴκός μου ὅτι

ἡγάπησάς με ἔως αἰῶνος

17 καὶ ἐσμικρύνθη ταῦτα ἐνώπιόν σου ὁ θεός καὶ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ παιδός σου ἐκ μακρῶν καὶ ἐπεῖδές με ὡς ὅρασις ἀνθρώπου καὶ ὑψωσάς με κύριε ὁ θεός

18 τί προσθήσει ἔτι δαυιδ πρὸς σὲ τοῦ δοξάσαι καὶ σὺ τὸν δοῦλόν σου οἴδας

19 καὶ κατὰ τὴν καρδίαν σου ἐποίησας τὴν πᾶσαν μεγαλωσύνην

20 κύριε οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι καὶ οὐκ ἔστιν πλὴν σοῦ κατὰ πάντα ὅσα ἤκουσαμεν ἐν ὧσὶν ἡμῶν

21 καὶ οὐκ ἔστιν ὡς ὁ λαός σου ισραὴλ ἔθνος ἔτι ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ὥδηγησεν αὐτὸν ὁ θεός τοῦ λυτρώσασθαι ἑαυτῷ λαὸν τοῦ θέσθαι ἑαυτῷ ὄνομα μέγα καὶ ἐπιφανὲς τοῦ ἐκβαλεῖν ἀπὸ προσώπου λαοῦ σου οὓς ἐλυτρώσω ἐξ αἰγύπτου ἔθνη

22 καὶ ἔδωκας τὸν λαόν σου ισραὴλ σεαυτῷ λαὸν ἔως αἰῶνος καὶ σὺ κύριε αὐτοῖς εἰς θεόν

23 καὶ νῦν κύριε ὁ λόγος σου δὲν ἐλάλησας πρὸς τὸν παῖδά σου καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ πιστωθήτω ἔως αἰῶνος

24 λεγόντων κύριε κύριε παντοκράτωρ θεὸς ισραὴλ καὶ ὁ οἶκος δαυιδ παιδός σου ἀνωρθωμένος ἐναντίον σου

25 ὅτι σὺ κύριε ἥνοιξας τὸ οὓς τοῦ παιδός σου τοῦ οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον διὰ τοῦτο εὔρεν ὁ παῖς σου τοῦ προσεύξασθαι κατὰ πρόσωπόν σου

26 καὶ νῦν κύριε σὺ εἶ αὐτὸς ὁ θεός καὶ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου τὰ ἀγαθὰ ταῦτα

27 καὶ νῦν ἥρξω τοῦ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον τοῦ παιδός σου τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐναντίον σου ὅτι σὺ κύριε εὐλόγησας καὶ εὐλόγησον εἰς τὸν αἰῶνα